

Nærings- og fiskeridepartementet

Høringssvar – endring av landingsforskriften

Bakgrunn

Fiskebåt viser til høringsbrev av 27. november 2017, hvor det fremmes forslag om å utvide det stedlige virkeområdet til landingsforskriften, slik at forskriften også gjøres gjeldende på landterritoriet på Svalbard.

Bakgrunnen er en økende interesse for å lande fisk på Svalbard, noe som gjør det nødvendig å få på plass en ordning som ivaretar ressurskontrollen. Ved å utvide virkeområdet for landingsforskriften vil landinger på Svalbard bli underlagt de samme reglene som gjelder i Norge.

Ansvar for ressurskontrollen i landingsforskriften er lagt til Fiskeridirektoratet og salgslagene. Ingen av salgslagene er tildelt ansvaret for Svalbard. Det foreslås at Norges Sildesalgslag får ansvaret for ressurskontrollen for landinger av pelagisk fisk, mens Norges Råfisklag får ansvaret for hvitfisksektoren.

Vurdering

Fiskebåt er positive til at det legges bedre til rette for landinger på Svalbard. Særlig for torsk- og rekefartøyerne og autolinefartøyerne foregår fisket periodevis langt nord i Barentshavet, og trenden synes å være at torsken trekker stadig lengre nordover. En mulighet til å lande fangst på Svalbard kan bidra til færre seilingsdøgn og tidstap på fangstturene. Det er selvsagt mange andre fasiliteter som må på plass for at det skal bli et reelt alternativ til å lande i Norge, men vi er uansett positive til at de som vil forsøke å utvikle dette får anledning til det.

Forslaget går kun ut på å plassere ansvaret for de ressurskontrolloppgavene som salgslagene pålegges gjennom landingsforskriften. Det sies ikke at salgslagene som tildeles denne myndigheten også skal ha ansvaret for omsetningen. Omsetningsretten er hjemlet i Fiskesalgslagsloven som ikke gjelder for landterritoriet på Svalbard, jf. lovens § 3 første ledd. Av den grunn er Svalbard heller ikke dekket i inndelingen av salgslagenes ansvarsområder, jf. forskrift om førstehandsomsetning av viltlevande marine ressursar § 1. Når fangst landes utenfor forskriftens virkeområde, er fartøyets adresse som er avgjørende for hvilket salgslag som er ansvarlig for omsetningen.

Forslaget innebærer dermed at to salgslag kan få en rolle inn mot samme landing. Etter vårt syn er det neppe rasjonelt. Regelen bør her som ellers være at samme salgslag får ansvaret både for ressurskontroll og omsetning. Fiskebåt kan ikke se noen viktige grunner for at ett salgslag må tildeles et særlig ressurskontrollansvar for landinger på Svalbard. Gjennom samarbeid mellom salgslagene og de stedlige myndigheter bør det være mulig å komme frem til en ordning som ivaretar kontrollfunksjonen på en god og kostnadseffektiv måte.

Fiskebåt mener videre at kontroll- og omsetningsretten ved landinger av reker og hvitfisk bør tilfalle det salgslag hvor båten er hjemmehørende, tilsvarende som ved landinger i utenlands havn. Dette er viktig for fartøy som ikke kan øve innflytelse på Råfisklaget, og for å sikre en balansert fordeling av landingene mellom salgslagene i hvitfisksektoren.

I den grad salgslagene skal ha omsetningsmonopol også for utenlandske fangster som landes på Svalbard vil det være nødvendig å utvides virkeområdet til Fiskesalgslagsloven til å gjelde Svalbard. Fiskebåt har ikke noen mening om hvilket salgslag som eventuelt bør få dette ansvaret, men anbefaler at det avklares i dialog med salgslagene. Fiskebåt forutsetter for øvrig at utenlandske fartøy underlegges samme regler som norske fartøy ved landing på Svalbard, i alle fall når det gjelder ressurskontroll.

Konklusjon

Fiskebåt støtter ikke forslaget, men ber heller om at ressurskontrollansvaret tillegges det salgslag som tildeles omsetningsansvaret slik at man får en helhetlig løsning. For norske fiskefartøy må fartøyets adresse være avgjørende for myndighetsfordelingen, mens det for utenlandske fartøy eventuelt må utpekes bestemte salgslag.”

Vennlig hilsen

FISKEBÅT

Audun Maråk

Sturla Roald

Brevet er godkjent elektronisk og sendes uten underskrift.

Kopi:

Norges Fiskarlag